

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 187/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Jána Mikulčíka, bytom Z., Márie Mikulčíkovej, bytom Z., Márie Kotryovej, bytom Z. S., Róberta Kotryho, bytom Z. S., Zuzany Martinkovičovej, bytom S., Jaroslava Sklenku, bytom D. N., Věry Matéffyovej, bytom Z., Anny Piškulovej, bytom C., Anny Hlivovej, bytom K., Ľuboša Jaďuďa, bytom P., Štefana Zliechovca, bytom V., Ľubomíra Šimka, bytom B., Jána Dacha, bytom Z., Oľgy Dachovej, bytom Z., a Ing. Mariana Huťku, bytom Z., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B. B., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva upraveného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Jána Mikulčíka, Márie Mikulčíkovej, Márie Kotryovej, Róberta Kotryho, Zuzany Martinkovičovej, Jaroslava Sklenku, Věry Matéffyovej, Anny Piškulovej, Anny Hlivovej, Ľuboša Jaďuďa, Štefana Zliechovca, Ľubomíra Šimka, Jána Dacha, Oľgy Dachovej a Ing. Mariana Huťku o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2004 doručená sťažnosť Jána Mikulčíka, bytom Z., Márie Mikulčíkovej, bytom Z., Márie Kotryovej, bytom Z. S., Róberta Kotryho, bytom Z. S., Zuzany Martinkovičovej, bytom S., Jaroslava Sklenku, bytom D. N., Věry Matéffyovej, bytom Z., Anny Piškulovej, bytom C., Anny Hlivovej, bytom K., Ľuboša Jaďuďa, bytom P., Štefana Zliechovca, bytom V., Ľubomíra Šimka, bytom B., Jána Dacha, bytom Z., Oľgy Dachovej, bytom Z., a Ing. Mariana Huťku, bytom Z., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B. B., ktorou namietajú porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh.

Sťažovatelia k porušeniu nimi označených práv uvádzajú, že „... *negatívnym a protizákonným stavom plynúcim z vykonávania podnikateľských aktivít nebankových subjektov utrpel ujmu na svojich základných právach, keď vložené úspory neboli zhodnotené spôsobom garantovaným. Sťažovatelia vložením vlastných finančných úspor do spoločností: HORIZONT Slovakia o. c. p., a. s. Kováčská 63, 040 01 Košice, BMG Invest, s. r. o. Južná trieda 50 040 01 Košice, AGW s. r. o. Štúrova 14, 040 01 Košice a BDV Družstvo, ul. Prof. Sáru 5, 974 01 Banská Bystrica, za účelom ich zhodnotenia utrpeli ujmu a to aj z toho dôvodu, že Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Úrad pre finančný trh nekonali dôsledne svoju povinnosť kontrolovať dodržiavanie zákonnosti v rámci im zverených kompetencií.*

Svojou nečinnosťou spôsobili, že subjekty, ktoré podnikali na trhu nespĺňali zákonom predpísané podmienky a ústredné orgány štátnej správy nezasiahli v rámci možností zverených im zákonom“.

Sťažovatelia tvrdia, že „*Po tom, čo... využili všetky možné prostriedky nápravy, v danom prípade nemajú možnosť domáhať sa svojho ústavného práva na inom orgáne ako na Ústavnom súde Slovenskej republiky“.* Podľa názoru sťažovateľov je naplnená aj zákonná podmienka podľa § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný súd“) o ústavnom súde, pretože porušenie nimi označeného základného práva ku dňu podania sťažnosti stále trvá.

Sťažovatelia si zároveň podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde uplatňujú primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu ujmy vyjadrenej v peniazoch za to, že boli povinní trpieť stav finančnej ujmy vyhlásením konkurzu na označené spoločnosti.

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd
*„prijal ich podnet na konanie a rozhodol nálezom, že
nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií
Slovenskej republiky, Úradu pre finančný trh bolo porušené základné právo sťažovateľov
vyplývajúceho z čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 dodatkového protokolu Dohovoru
o ochrane ľudských práv a základných slobôd v zmysle zákona č. 23/1991 Z. b. a oznámenia
FMZV č. 209/1992.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde však sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmvajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej

moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

V zmysle § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Z citovaných právnych noriem vyplýva, že vo veci sťažovateľov je daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorým sú aj všetci označení porušovatelia. Túto právomoc všeobecného súdnictva nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom.

Sťažovatelia síce v sťažnosti tvrdia (čl. V), že využili všetky možné prostriedky nápravy, ale z jej obsahu a príloh k nej vyplýva, že nepodali žalobu podľa § 250t OSP, ale že korešpondovali s niektorými orgánmi verejnej moci (Ministerstvom financií Slovenskej republiky, vládou Slovenskej republiky, prezidentom Slovenskej republiky, generálnym prokurátorom Slovenskej republiky).

Vychádzajúc z týchto právnych záverov a skutkového stavu opísaného sťažovateľmi ústavný súd dospel k záveru, že vo veciach sťažovateľov nie je daná jeho právomoc (čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 25 ods. 2, § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a preto sťažnosť pre nedostatok právomoci odmietol.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2004